

Ma olli, ja jäi siina ellama. Ja need
Kaewud laskis ta keik jälle ülleskaewa-
da, mis temma Jsa Abraami Väiwil
seäl ollid kaematud: ja mis Wilisti-Ma
Kahwas pärrast Abraami Surma ollid
kinnimatnud. Peäle sedda kaewasid J-
saaki Sullased seäl Orgus ka ued Kaew-
ud, ja leidsiwad Bet. Ugga Kerar-
ri Hüna Karjatsed riidiesid Jsaaki Kar-
jastega, ja ütlesid: Se Wessi on meie
pärrast. Jsaaki Sullased kaewasid tei-
se Kohta Kaewo, selle pärrast riidles Ke-
rari-Kahwas ka; süs Jsaak wöttis
ommad Telgid ülles, ja läks jälle ema-
le; seäl kaewasid temma Kahwas kol-
mande Kohta, ja selle Kaewo pärrast ei
rielnud nemmad mitte. Siis Jsaak üt-
les: Müüd on Jehowa meile io latemat
Kumt annud, meie woime siin Maal
kossuda.

S. 157. Pärrast läks Jsaak seält ülles

Beers

Beersaba pole Kanaani-Male (S. 130), ja
Jehowa andis ennast temmale seälsam-
mas Osel nähha, ja ütles: ärra karda
ühtegi, sest minna ollen sinno jures ja
tahhan sind õnnistada minno Sullase
Abraami pärrast! Jsaak ehhitas senna
Altari, ja kulutas Jehowa Nimme (S.
149.), ja löi seäl ommad Telgid ülles,
ja temma Sullased kaewasid Kaewo, ja
leidsiwad Bet.

S. 158. Runningas Abimelele kahhet-
ses sedda peagi, mis temma Maal J-
saakile olli liga tehtud; ta tuli Kerarist
senna temma jure omma Wäe, Pealik-
kudega, ja ütles Jsaakile: Meie näme
diete, et Jehowa on sinnoga, ja et sinna
olled Jehowast õnnistud; sepärrast olgo
Wanne sinno ja meie wahhel, et sa meile
kurja ei te; selle peäle tahhame Seädust
sinnoga tehha —. Jsaakil ei olnud Nou
ühhegile Kurja egga Eiga tehha; ta tootas
sedda,